

HIRVO SURVA:

«Vaikus on vaat et kõige ilusam muusika üldse!»

«Ärkad rahulikult üles, vaatad aknast välja – kui ilus on! Hoov mattunud lume alla, lihtsalt hea ja rahulik olla. Vaikus on ju vaat et kõige ilusam muusika, kuulad seda ja lähed jalutama,» öhkab värskelt aasta muusikuks tituleeritud koorijuht Hirvo Surva oma aastavahetusidüllist rääkides.

● **JUHAN MELLIK**
juhan.mellik@ohjtuleht.ee

Eesti Rahvusringhäälingu muusikatoimetajalt aasta muusiku tiitli pälvunud Surva ütleb möödunud aastale tagasi vaadates: erilist laulupeopohmeelli ei olnudki! Mis siis, et ettevalmistused 26. üldlaulupeo «Aja puudutus. Puudutuse aeg» tar-

beks algasid juba aastaid tagasi.

«Eks laulupidu ikka mõjub niimoodi... ma ei oskagi öelda,» mõtiskleb laulupeo kunstiline juht Surva. «Aga huvitaval kombel ei tekkinudki tänavu sellist möönaperioodi.» Selle asemel sõitis ta kohe Eestist minema, koos poistekooridega Riiga esinema. «Huvitaval kombel ei tekkinudki väsimust, see tuli alles kusagil novembris.» Muud tegemised tulid

peale, polnud lihtsalt aega ängistuseks.

Surva märgib veel, et väljaspool koorimuusikat möödunud aastasse eriti midagi ei mahtunudki.

Kas võib eeldada, et Surva on sarnaselt Eesti koorimuusika legendi Roman Toiga ka 98aastasel tippvormis? «Ma ei kujuta hästi ette, et selles vanuses päris... kuigi kunagi ei saa ka ei ütelda. Eks see koorijuhitöö ongi selline, et teedki nii kaua kui teed, tavamõttes pensioniiga ei ole mõtet oodata.»

Järgmine aasta möödub Surva sõnul kindlasti tunduvalt rahulikumalt. «Palju rohkem hingamist. Kuigi juunis on kindlasti Tallinnas ja Tartus suur rahvusvaheline poistekooride festival.»

Aastavahetuse veedab Surva vanematekodus Ida-Virumaal. «Meil on traditsioon, et vanaaastaõhtul saame kõik kokku – vanemad, minu pere ja venna pere.»

TIHE AASTA: «Pärast tänavust laulupidu ei tekkis mulle huvitaval kombel sellist väsimuse tunnet. Alles novembris tuli peale,» ütleb 26. üldlaulupeo kunstiline juht ja ERRi aasta muusik Hirvo Surva.